

rapporten, ved, at regeringen går ind for flasker, så får man en rapport, som siger, at flasker er det bedste. Det er nøjagtig det samme, som når Københavns Vandværk sender nogle vandprøver til laboratoriet i Holland. De får det, de vil have, for laboratoriet ved godt, at de er sendt derned, fordi de vil have, der skal findes pesticider. Så får man det. Jamen sådan er livet skruet sammen. Man får det, man betaler for, og det kan man også få ved sådan en livscyklusberegning.

Jeg vil også godt takke De Radikale – nu ved jeg ikke, hvor de er henne, men de er jo næsten altid et eller andet sted – for der var i hvert fald positive træk i det, de sagde, og i særdeleshed tak til CD. Og så må vi jo heller ikke glemme, at det jo altså er et par beslutningsforslag, og de er jo ikke så totalt gennemarbejdede som lovforslag, så de er helt klar til at blive sat i system. Så vi er ret optimistiske med hensyn til, at det her bliver politik i Danmark.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 130:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenkling på miljø- og naturområdet.

Af Hans Christian Schmidt (V), Niels Jørgen Langkilde (KF), Aage Brusgaard (FP), Ole Donner (DF) og Jacob Haugaard (UP) m.fl. (Fremsat 24/4 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Det er ikke mange måneder siden, vi behandlede nøjagtigt det samme spørgsmål her i salen – jeg tror, det var i februar måned – og da efterlyste jeg eksempler på unødigt kompliceret lovgivning, der trængte til regelforenkling. Det er desværre ikke lykkedes for forslagsstillerne at finde sådanne eksempler.

Der er naturligvis ingen, der kan være interesseret i, at en lovgivning er unødigt kompliceret. Det siger sig selv. Det er regeringen da også meget opmærksom på og lydhør over for. Lad mig bare selv tage et eksempel, nemlig spørgsmålet om jordforureningsområdet, hvor der i de senere år jo netop er gjort et stort stykke arbejde for at forbedre og gøre lovgivningen mere klar på området, og som bekendt behandler vi her i Folketinget lovforslag, der er en udløber af dette arbejde.

Et andet eksempel er det initiativ, som regeringen tog til den seneste ændring af naturbeskyttelsesloven og råstofloven, hvor klagesystemet nu er gjort mere enkelt og overskueligt.

Et af de få konkrete eksempler, som forslagsstillerne nævner, er administrationen af naturbeskyttelseslovens § 3 vedrørende beskyttelsen af ferske enge. Det har vi taget fat på, og sagen er efter min opfattelse ved at blive løst tilfredsstillende, og som vi jo også diskuterede det tidligere i dag ikke ved et stort regelforenklingsarbejde, men gennem en faglig præcisering af de eksisterende regler.

Der er således nedsat et udvalg, som skal udarbejde forslag til en informationsindsats over for den enkelte landmand om gældende reguleringer. Det forslag har vi også diskuteret tidligere i dag under et samråd. Det er tanken, at der skal komme et færdigt forslag inden udgangen af i år.

Også i forbindelse med fremtidige love vil vi ikke bare i regeringen, men i alle partier i Folketinget, tror jeg, bestræbe os på at gøre tingene så enkle som overhovedet muligt. Arbejdsdelingen mellem stat, amter og kommuner vurderes i øjeblikket af opgavekommissionen, og i dette arbejde indgår lovgivning på natur- og miljøområdet.

Fordelene og ulemperne ved at have lagt en stor del af administrationen ud lokalt var vi rundt om sidste gang, og jeg synes fortsat, at de lokalt tilpassede løsninger er at foretrække frem for centrale, mere ensartede og mindre fleksible løsninger.